

Крылы феі, палімерны «чарвяк» і кёрлінг на ламінаце

Барыста, зваршчык, кветкавод...

Набыўшы «працоўную кніжку», малыя адразу кідаўся шукаць першае месца працы і заўзята спрабавалі паўтарыць усё, што ім паказвалі і расказвалі пра пэўную прафесію. Бацькі ж з веданнем справы глядзелі, куды ўладкаваць дзіця наступным разам. А заняцца тут было чым. Хочаш — ідзі ў аўтамайстэрню і станавіся прадаўцом ці канструктарам аўтамабіляў. Або ўладкоўвайся на аўтазапраўку аператарам АЗС. Ці стварай уласны смак, стаўшы барыста або чайным самелье.

Многія прафесіі пераносілі дзяцей у віртуальную рэальнасць, як, напрыклад, віртуальны зваршчык: праз

спецыяльную маску малыя назіралі, як яны самі нібыта сапраўды робяць металічнае шоу. А тыя, хто вырашыў стаць мультыплікатарам, пабачылі на маніторы ўласна «зняты» мультык.

— Мы стараліся, каб атрымалася свята для ўсёй сям'і, дзе было б цікава і дарослым, і дзецям. Для малых гэта пэўны адукацыйны момант, а дарослых стараліся здзіўляць арганізацыяй пляцовак. Мне падабаецца дарыць добрыя эмоцыі, — абазначыла мэты **Таццяна ЮЗАФОВІЧ, арганізатар фестывалю «Букідс»**. — Па маштабе мы сталі большымі, і гасцей значна павялічылася. Толькі за першы дзень выдалі 4,5 тысячы працоўных кніжак, а прылічыце яшчэ бацькоў... Нават прафесій напачатку было заяўлена 58, але на некаторых лакацыях знаходзілася па некалькі спецыяльнасцяў, так што ў выніку атрымалася 82.

Юныя садаводы высаджвалі ў агародзе, што стварыла кампанія дзіцячага харчавання Vambolina, расаду перцаў ды памідораў,

а кветкаводы ладзілі прыгожую кампазіцыю, якая застанеца квітнець у батанічным садзе. Мадэлі вучыліся дэфіліраваць па подыуме, а візажысты асвойвалі навуку макіяжу.

— Мы хацелі, каб наша дачка паспрабавала розныя прафесіі і, магчыма, у далейшым вызначылася, што ёй больш па душы. А можа, і нейкія таленты раскрыюцца, — падзялілася ўражаннем Вераніка, якая разам з дачкой Дамінікай і мужам прыйшла на фестываль.

На некалькі хвілін можна было адчуць сябе артыстам, цік-токерам, акцёрам ці журналістам. Выдаўцы рабілі кнігі, стаматалагі чысцілі зубы белаю мядзведзю, медыкі ставілі кропельніцы, акварэлісты малявалі нацюрморты. Артысты Белдзяржрырка вучылі рабіць з шарыкаў фігуркі, жангліраваць, круціць абруч — да апошніх двух заняткаў з захапленнем далучаліся і мамы.

Кёрлінгісты накіроўвалі да мішэняў камяні па ламінаце. Мішка Барні зладзіў для юных палеантолагаў майстар-клас па лепцы дыназаўраў з гліны, а таксама раскопкі «костак дыназаў-

раў» у пясочніцы — тут вам і заробак букідсаў, і проста задавальненне.

Сустраліся і незвычайныя прапановы, напрыклад пераўтварыцца ў фею і змайстраваць сабе папяровыя крыльцы.

Энергетычныя, салодкія і творчыя бонусы

Іх можна было атрымаць, зарабляючы грошы на фестывалі. На пляцоўцы з атамнымі прафесіямі — капітанам атамнага ледакола, аператарам блочнага пульта кіравання атамнай станцыі, будаўніком атамнага аб'ек-

скіраваны на самых маленькіх, — расказала майстар **Алеся**. — Дзіця з любымі навыкамі можа сшыць дэталі, і не будзе заўважна, як яно гэта зрабіла, бо любое шво схавана ў ворс тканіны, што зручна.

На майстар-класе па роспісе імбірных пернікаў дзеці з задавальненнем працавалі з салодкімі колерамі.

— Спачатку было 115 вялікіх пернікаў: коцікі, зайчыкі, сэрцайкі, кветачкі, але іх дзеці вельмі хутка распісалі. Думаю, і 500 бы пайшлі, — упэўнена майстар Алена, якая і гатуе смакату, і вучыць яе распісваць. — Цяпер толькі маленькія заста-

та і іншымі — можна было, напрыклад, зарадзіць мабільны «экалагічна чыстай энергіяй».

А распісаная падчас работы кандытарам пернікі — забраць з сабою і падсілкавацца, гэтаксама як і гарбатай, якую гатавалі маленькія самелье. Увогуле, усе вырабы, створаныя маленькімі работнікамі, можна было захапіць з сабою на памяць аб незвычайных «працоўных днях».

— У мяне дзеткі рабілі цацкі з нарыхтовак англійскага велюру: магніцікі, брошкі, бірулькі, ляльку ў ручку, бо наш майстар-клас

ліся — але і іх толькі паспяваю даставаць.

А на іншай пляцоўцы малыя траплялі ў сапраўдную лабараторыю з пробірамі, колбамі і каляровымі «хімікатамі», дзе стваралі палімернага «чарвяка».

— Наш «чарвяк» робіцца з раствору альгінату натрыю. Падобным чынам робяць і штучную ікру. «Чарвяк» таксама ядомы, але я спецыяльна дадала падчас эксперымента ў яго блёсткі, каб дзеці ведалі, што пасля лабараторных доследаў нельга нічога з гэтага ні есці, ні піць, — падкрэсліла **Вікторыя, кіраўнік клуба «Малекула»**.

Дзіцячы маркет і другое жыццё рэчаў

Хоць работа на фестывалі і цікавая, але ж і ад яе трэба адпачываць, каб не думаць увесь час, куды яшчэ бегчы зарабляць букідсы. Замест гэтага можна было адправіцца ў «Тэатр пад дрэвам», каб паглядаць спектакль і нават крыху ў ім паўдзельнічаць. Залезці ў кабінку міні-эскаватора і пасігналіць. Павалацца ў пясочніцы з гарохам. Сабраць з канструктара машыну — на гэтай пляцоўцы таты хіба не з большым захапленнем, чым дзеці, скурчалі гайкамі дэталі. Для актыўнага адпачынку былі батуты, скалалазанне, паласа вярочных перашкод, заняткі ёгай. Можна было зрабіць аквагрым ці згуляць у шахматы і, вядома, заіспацца на заняткі ў любую з секцыяў, якія былі прадстаўлены на свяце.

Некаторыя юныя ўдзельнікі «Букідса» зараблялі сапраўдныя грошы, бо гандлявалі на Дзіцячым маркеце — спецыяльнай пляцоўцы для юных бізнесменаў. Прайсці міма было складана, чуючы заклікі «Кнігі па рублі — дарма бяры!», «Зніжкі на ўсё!».

— Мама сказала, што будзе такі фестываль, і я адразу захацела ўдзельнічаць, — кажа Кіра. — У мяне былі бранзалеткі, міні-размалёўкі, варажылькі, лінейкі з паперы. Большасць рэчаў я зрабіла сама, нешта купіла, а кнігі мне для продажу даў тата.

Яе суседка па маркеце Ксюша гандлявала мяккімі цацкамі і ўласна зробленымі вырабамі-свечкамі два дні.

— Я зрабіла піньюту з цукеркамі. Цацкі свае прадаюць, якія мне ўжо не патрэбны. Але большасць засталася ўсё ж дома, — смеецца яна. — А яшчэ ў мяне бяспройгрышная латарэя.

Нестандартным і карысным для мам стаў абмен дзіцячымі рэчамі і цацкамі на пляцоўцы «KIDS FREE MARKET». Гэта ініцыятыва дзвюх мам, якія такім чынам даюць непатрэбным рэчам шанс на другое жыццё.

Заробкі і пакупкі

На першы погляд здаецца, што, каб пазнаёміцца з прафесіяй, на свяце дастаткова некалькі хвілін, але гэта не так. Колькі ні спяшайся, каб атрымаць букідсы, лакацый і заданніў процыма. Кажуць, што шмат букідсаў (600 і больш) удалося зарабіць тым, хто прыйшоў у першы дзень з самага ранку. Яны ж і набылі за іх найлепшыя падарункі — мальберты. А з-за вялікай колькасці наведвальнікаў валанцёры проста з ног збіваліся.

— Валанцёры прыходзяць а сёмай раніцы і працуюць да дзевяці вечара ў рэжыме нон-стоп. Перапынак толькі на абеда, таму ім цяжкавата, — прыадкрыў таямніцу работы альтруістаў **Яўген МАРЭЦКІ, кіраўнік адной з дзесці каманд валанцёраў**, якія працавалі на фестывалі.

— Адукацыйны момант як першапачаткова мэта фестывалю — гэта добра, аднак з улікам такога масавага сумбуру задача са знаёмства і атрымання нейкага ўяўлення аб прафесіях на пляцоўках ператварылася ў гонку за букідсамі, якія пасля трэба абмяняць на падарункі, — заўважыла мама Вольга.

Іншыя мамы прапанавалі арганізатарам пры абмене букідсаў на падарункі арганізаваць маленькае бліц-апытанне для дзяцей накшталт: што табе спадабалася, чаму ты навучыўся, што карыснае ты атрымаў ад сённяшняга дня?

Самі ж малыя ў цэлым засталіся задаволенымі і з радасцю дзяліліся ўражаннем з бацькамі і светам.

Ірына СІДАРОК.

ЗВЯЗДА

(Заканчэнне.
Пачатак
на 1-й стар. «СГ».)